

**ЕКОДИЗАЙН ЯК ЗАСІБ ВИРІШЕННЯ ЕКОЛОГІЧНИХ ПРОБЛЕМ
ТА ПОВЕРНЕННЯ ДО НАЦІОНАЛЬНИХ ТРАДИЦІЙ**

На межі ХІХ-ХХ ст. на етапі становлення та формування дизайну як нової сфери творчості увага акцентувалася на активному впровадженні в різні сфери життя продуктів індустриального виробництва з підкресленою відмовою від традицій на користь нового, відмову від декоративності на користь функціональності. Проте сьогодні все більше уваги звертається на два основні чинники сучасного світового процесу: з одного боку, це бурхливий розвиток науково-технічного прогресу, з іншого – викликані ним соціальні та екологічні проблеми. Засобом вирішення даних проблем можна запропонувати нову лінію у проектно-творчій діяльності – екодизайн [1].

Екологічна чистота стає такою важливою споживчою якістю виробів, як і ергономічність, раціональність, економічність, простота в користуванні [2]. Основною проблемою дизайну є створення культурно та екологічно чистого предметного світу, естетично оцінюваного як гармонійний, цілісний.

Екологічний напрям в сучасному дизайні – важливе питання щодо місця і значення природного фактора у формуванні предметно-просторового середовища людини. Неможливо весь світ підвести під одну лінію. У різних частинах світу, країнах, містах екологічний підхід повинен бути особливим, індивідуальним. Він повинен враховувати кліматичні, соціальні та культурні чинники кожної місцевості, тобто брати до уваги аспекти національних традицій.

У відповідь на потреби часу і обставин, у сфері дизайну формується т.зв. культурологічний підхід, який розглядає дизайн-діяльність як закономірний продукт розвитку людської культури. У даному контексті дизайн сприймається як діяльність, що спрямована на використання матеріальної та художньої культури. При цьому передісторія дизайну відноситься до сфери ремісничої і народної творчості. У рамках культурологічного підходу правомірно звернутися до традиційного предметного світу матеріальної культури. Порівняно нова екологічна лінія в дизайні по суті є його розвитком, а в сучасних умовах – розвитком традиційного ремісничого підходу до створення предметного світу.

Висновок: З кожним днем, проблема екології постає в суспільстві все гостріше, а значення екологічного підходу в дизайні зростає з кожним роком все більше. Таким чином проблеми культурної екологічної та ідентичності – глибоко взаємопов'язані і можуть бути віднесені до сфери екології культури і одним зі шляхів розвитку дизайну сьогодення.

Список літератури:

1. Дизайн архитектурной среды: Краткий терминологический словарь-справочник. Михайлов С. и др.– Казань.: ДАС, 1994. - 120с.
2. Методика художественного конструирования. Дизайн программа. – М.: ВНИИТЭ, 1987. – 172с.

Науковий керівник – Л.В. Обуховська